

Problemstilling – Elever som må ha 5 års praksis for å kunne ta fagbrev.

Denne ordningen fungerer nok etter hensikten for norske ufaglærte som allerede har lang arbeidserfaring, og som befinner seg i et etablert arbeidsforhold. For flyktninger vil det imidlertid være en helt annen situasjon da de ikke har tidligere praksis som de kan få godskrevet. Erfaringen er at en sliter med å få bedrifter til å forplikte seg til å kunne gi praksis over en så lang periode som 5.år.så lang periode Her må det gis sterkere økonomiske incentiver overfor bedrifter som sier seg villige til å gi 5 års praksis. Eksempelvis bør det som et utgangspunkt gis samme tilskudd for voksne lærlinger som det gis for ungdommer.

En bør legge til rette for at det kan søkes prosjektmidler for bedrifter som i samarbeid med opplæringsinstitusjonene ønsker å prøve ut alternative utdanningsløp som kan sikre at flere greier å kvalifisere seg til fagbrev.

Ordinært utdanningsløp for voksne

Et annet tiltak som bør utredes er muligheten for å opprette egne klasser for voksne på VGS, som følger et ordinært utdanningsløp. Her bør en videre se på muligheten for å kunne gi utvidede rettigheter for lån og stipend for voksne med forsørger ansvar. Dette vil bidra til at det er motivasjonen, og ikke i så stor grad økonomien som er utslagsgivende for å våge å starte på utdanning i voksen alder.

Utenlandsk utdanning

En må korte ned på tiden det tar å få vurdert og eventuelt godkjent utdanning fra utlandet.

De som blir gitt flyktningstatus bør gis rettigheter til utdanning i Norge, uavhengig av om de har utdanning fra hjemlandet eller ei. Dette mener vi er nødvendig fordi kompetanse kravene på det norske arbeidsmarkedet er så høye at utdanningspapirer fra de flesparten av landene en tar imot flyktninger fra, ikke vil ha samme verdi som norske papirer selv om deler av utdanningen fra hjemlandet blir godkjent i Norge.

For å sikre at flyktninger med kompetanse fra hjemlandet hurtigere kan komme ut i egnet arbeid i Norge, bør en utrede muligheten for å få til en ordning hvor en kan lage egne «konverteringsløp». Det vil si egne komprimerte utdanningsløp for personer med utdanningspapirer fra andre land, slik at de kan få oppgradert utdanningspapirene til norsk status. Disse personene vil da få en godkjenning fra den aktuelle utdanningsinstitusjonen, om at de har oppnådd kompetanse tilsvarende norsk utdanning innen det aktuelle fagområdet.

Personer med for svak utdanning/ for svake grunnferdigheter/ for svake norsk ferdigheter til å få innpass i norsk arbeidsliv:

Kompetansebevis – det bør ses på muligheter for at kompetansebevis kan få en status som gjør at arbeidsgivere forstår at disse kandidatene har en kompetanse som arbeidsmarkedet behøver. Når et kompetansebrev skal konkurrere mot et fagbrev i en ansettelsesprosess, så hjelper det lite at en i utdanningsbyråkratiet har gitt kompetansebevis en status, hvis ikke arbeidsgiverne er kjent med dette. Da velger en selvsagt kandidater med fagbrev, da dette er et allmenn kjent prov på faglig kompetanse.

En bør utrede muligheten for at personer med svake norskferdigheter kan vise prov på teoretisk forståelse gjennom praktiske læringsarenaer. Eksempelvis kan en person ha forstått teorien som ligger til grunn for å kunne sette opp en vegg, men svake språkkunnskaper gjør at vedkommende ikke kan beskrive dette med ord. Da kan en i stedet tenke at vedkommende viser sin forståelse ved å lage en forenklet modell som blir vurdert på samme grunnlag som en besvarelse på papir. Ved å tenke kreativt, samtidig som det gis utvidet handlingsrom, vil en da kunne oppnå at flere personer med svake språkferdigheter oppnår en formell fagkompetanse. Her bør det også gis økte tilskudd til bedrifter og læringsinstitusjoner som ønsker å prøve ut kreative forslag.